

קריאה יקרה

פרשה זו, דבר זה שמו חי חסידות.

★ ★ ★

ימים מעטים לפני שנועד להתחיל משפטו של סהר, על מנת עדות שקר, נכנס למערכת העולם הזה בחרו בישיב ועדין. הוא הציג את עצמו בפני כפקיד בארכיון של משרד המשפטים, והיה ברור כי הגיע אלינו אחרי לבטים קשים ביותר. לבסוף החליט שמצפוננו אינו מרשה לו לשתוק.

הוא הביא עימו העתקים של מכתבים בין התביעה הכללית לבין המשרד, שהוכיחו שחור-על-גבילבן כי קציני המשטרה האחרים קשרו קשר כדי להכשיל את התביעה, כאשר זו תעמיד את סהר למשפט.

קצינים, שהיו צריכים להעיד נגד סהר, הבהירו שלא יעשו זאת. עד כדי כך, שבי אחד המכתבים התלונן איש הפרקליטות, כי אצל שני קצינים, זוהר וזלינגר, חלה "הסיידידות מתמיהה של הויכרון".

במכתב ששלח היועץ המשפטי, גדעון האונגר, אל שרי המשטרה, קבל: "התוצאה תהיה, כי התביעה לא תייחס למר סהר עדות שקר על פי המיבחן הפוזיטיבי שבי הלכה, אשר קבע בית המשפט העליון. נסי תפק באשמה לפי המיבחן השני, דהיינו, כי מר סהר לא וידיא במידה סבירה לפני תחילת עדותו אם אומנם דבריו אמת הם."

כלומר: קנונייה שתמנע מראש את הרישעו של סהר על העבירה שהוא ביצע.

★ ★ ★

מייד עם פירסום מיסמכים אלה ב"העולם הזה" (1967), נאלצו התביעה והמשטרה לבטל את הקנונייה, ולהעמיד את סהר

ערכ יום הכיפורים עשה נשיא הדינה מעשה נדיר: הוא העניק מחילה ליאורח יחזקאל סהר. בכוח מחילה זו — נמחקה כלא-הייתה הרשעתו בדין של סהר. שוב לא ייצא רבב משפטי על שמו. מי אינו יכול לשמוח עם אזרה, ביום שימחה כזה? עיני, על כל פנים, אינה צרה בו.

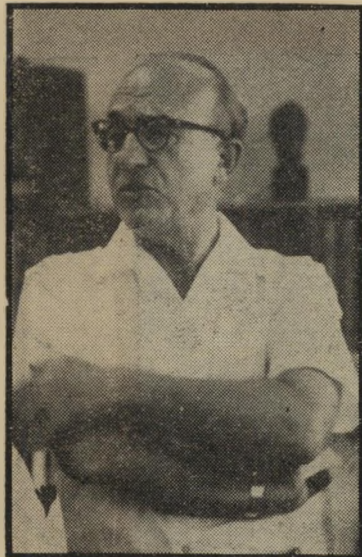
★ ★ ★

מאז נרון יחזקאל סהר, עברו כימיה עט שמונה שנים. הפשע שבשבילו נרון ברצו לפני למעלה מעשר שנים. אבל מכיוון שמיקרה לא היה מיקרה רגיל, קשה להניח שהוא נשכח.

שכן מר יחזקאל סהר היה המפקח הכללי של משטרת ישראל. בתור שכזה נקרא לי העיד במשפטו של סגנו דאו, עמוס בך גוריון. כדי להגן על סגנו, העיד עדות שקר בשבועה.

זה מה ששופט בית המשפט העליון, משה לנדוי, קבע: "סהר שיקר בעדותו במתכוון, בנסותו להסתיר את העובדה, שהייתה ידועה לו, כי ירקוני חשוד... במשפט זה נעשה מאמץ נמרץ ועיקבי להסתיר מעיני בית המשפט את האמת על תוכן תיק אירסיו. אלמלא נתחם תיק זה בחלקו, בסופו של דבר, היה מאמץ זה מצליח ובית המשפט היה פוסק את הדין תוך אי-ידיעת העובדות. עליתן מעיד אותו תיק."

"... גרוע מכל אלה: במלחמתה נעשתה התביעה על הטענה שהתיקים חסויים מטעמים של טובת-הציבור, או אף בסחון-המדתי

סהר

נה. הגיעו הדברים לידי כך, שלפי טענת מר סהר אף מטירת תאריך הייתה עלולה לסכן את שלום הציבור!

"... הכוונה האמיתית האחת הייתה לי השתמש בנשק החד והמסוכן של חיסוי ראיות בבית המשפט, המופקד בידי פקיד הציבור כנאמני-הציבור, למטרה הנפסדת של הסתרת האמת, למטרותיה האנוכיות של התביעה."

בגילגול אחר של הפרשה, כתב שופט בית המשפט העליון, משה זילברג: "הוא היטעה או ניסה להטעות — בפועל ממש — את בית המשפט, ונתחייב במתן עדות שקר בודעין על פי סעיף 111(1) של הפקודה."

★ ★ ★

על כל אלה קיבל סהר את העונש שבית המשפט מצא לנכון להטיל עליו. אז כבר לא היה מפכ"ל, כי אם שגריר ישראל בווינה. ברור כי אחרי הרשעתו שוב לא יכול היה להמשיך ולכהן בתפקיד מלכתי. הוא ירד מן הבמה הציבורית, אחרי שנים ארוכות של פעילות בה, מכוסה בושה עמוקה.

ידידיו החשובים לא נטשוהו. הם טענו, כי לא שיקר לטובת עצמו — אלא הסתכן מתוך מניע נאצל: נאמנותו לידיו עמוס בך גוריון. רק כדי להגן עליו — שיקר.

בשבוע שעבר הגיע מטע-ההגנה של ידידי לשיאו. לפי בקשת סגן ראש-המשלה, העניק לו הנשיא חנינה מלאה. כאמור, אין עיני צרה בו. יבושם למר סהר הטיהור הגדול הזה. אותי מרגיז דבר אחר לגמרי, בקשר ל-

סיגרים "אגיו"

סיגרים הולנדיים באיכות מעולה!

נסה
לראות
אתה
ההוכחה
ביותר!

מבחר
מגוון
בנודל
ובטעם!

יבוא הסגה בלעדית בישראל: **מ.ב.ברגר**
חיפה, כיכר כיאט 2, ת.ד. 1967.
טל: 68551

לייל

לטיפוח היופי

חפפי את שערוטיך ב"שמפו", "ליילך" והוסיפי לו גמישות וברק טבעי. שמפו "ליילך" מחזק את שרשי השיער ומונע גרווי עור.

לבחירתך לשיער שמן ו"לשיער יבש. ולעור הידיים נסי את קרם "ליילך" המעודן, החודר במהירות לעור ומעניק לך ידיים רכות ועדינות.

ליילך
מושג חדש
בטיפוח היופי

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134. ת.ד. 134. מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ. תל-אביב, רח' סיק 6 • גלופות: צינקוגרפיה כספי בע"מ. העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

הסידוף

לדין, ברצינות. קרה דבר נוסף: חי חסידות נעצר, הואשם בגילוי סודות רשמיים (לפי חוק בסחון-המדינה) ונשלח למאסר.

אגב, סהר עצמו לא נשלח למאסר. אבל על כך, כאמור, אין עיני צרה בו.

חי חסידות שילם את הוצאות המשפט מכיסו — ואילו המדינה השתתפה בכיסוי הוצאות המשפט של סהר. אבל אין עיני צרה בו גם בשל כך.

ועכשיו זכה בחסד הגדול, וחטאו נמחל לו. אבל, כאמור, אין עיני צרה בו.

אני רק מרשה לעצמי לשאול את כבוד נשיא-המדינה, ואת כל מליצי-היושר שדאגו ליחזקאל סהר:

האם אין חי חסידות ראוי לאותה מידת התחשבות?

במישטר של טוהר ויושר, היה חי חסידי דוף זוכה לאות-הצטיינות.

במישטר הקיים, אני חושב שמגיעה לו, לפחות, חנינה, כמו זו שניתנה ליחזקאל סהר.

זה לא עניין של יושר. זה עניין של טעם טוב.

איש כפי